

ת"פ 58640/12 - מדינת ישראל נגד אشرف עיאד, מחמוד מhammad עיאד, מופיד עיאד, עزمי עיאד, ארבעתם

בית משפט השלום בירושלים
ת"פ 58640-12-12 מדינת ישראל נ' עיאד ואח'

בפני כב' השופט ירון מינטקביץ'
בעניין: מדינת ישראל ע"י פרקליטות מחוז ירושלים

המואשימה

נגד

1. אشرف עיאד
2. מחמוד מhammad עיאד
3. מופיד עיאד
4. עزمי עיאד ארבעתם ע"י עו"ד ראמי
עותמאן

הנאשמים

גזר דין

נאשמים מס' 1, 3 ו- 4 הורשו בעבירות תקיפה הגורמת חבלה של ממש ונאים מס' 2 הורשע בפגיעה בנסיבות מחמיירות. הודהת הנאשמים באה בעקבות הסדר דין, אשר כלל תיקונים בכתב האישום, ללא הסכמה בענין העונש.

על פי עובדות כתב האישום המתוקן, הנאשמים כולם קרובוי משפחה. למשפחתם המורחבת של הנאשמים היה סכסוך עם אחד, ת'אאר אעגאווי (להלן: **ת'אאר**), אשר היה נשוי לבת משפחותם. רקע הסכסוך היה יחסיו של ת'אאר עם רעינוו.

لت'אאר ואביו וליד אעגאווי (להלן: **וליד**) חנות ירקות ופירות בצור אחר, ולידה סופרמרקט (להלן: **חנות**). ביום 17.12.12, בשעות הבוקר, חנה נאים מס' 2 את רכבו מול החנות ונכנס לסופרמרקט על מנת לקנות מספר מוצרים. ת'אאר נכנס אחרי נאים מס' 2 לסופרמרקט ושם התגרה בנאים מס' 2. לאחר שיצא נאים מס' 2 מן הסופרמרקט, החוווה ת'אאר לעברו תנועה מגונה וצעק לעברו שאטור לו ולבני משפחתו לחנות מול החנות.

בעקבות האירוע הגיע נאים מס' 2 לבית משפחתו, שם נפגש עם יתר הנאשמים ובני משפחה נוספים, בהם פאדיה עיאד (להלן: **המנוח**). הנאשמים וייתר בני משפחם החליטו להגיע לחנות ולפגוע בת'אאר ובולד בשל האירוע. אחד מבני משפחתם של הנאשמים אשר שמע על כוונתם לפגוע בת'אאר וליד, זההיר מכר של ת'אאר ואביו כי בכוונת הנאשמים ובני משפחתם לשרוף את החנות וביקש מהם להרחיק מהמקום את ת'אאר וליד. אותו מכר של ת'אאר ניסה להניע מהלך של פIOS בין הנאשמים ובין ת'אאר וליד, דרך מספר תושבים בעלי מעמד בצור אחר.

בسمוך לשעה 13:30 הגיעו הנאשמים ושלושה בני משפחה נוספים שלהם, בהם המנוח, אל החנות, על מנת לתקן את ת'אאר וליד. נאים מס' 1 ו- 2 וכן המנוח ובני משפחה אחרים שלהם, היו מזועינים באלוות.

עמוד 1

נאשימים מס' 4-2 הכו את וליד והפלו אותם ארצה. וליד נחבל בראשו ונגרם לו חתק של 2 ס"מ אשר נתפר. נאשם מס' 1, המנוח ובן משפחה נוספת תקפו את ת'אייר.

במהלך האירוע, ذكر ת'אייר את המנוח וגרם למוותו.

בשל אלה הורשע נאשם מס' 2 בפצעה בנסיבות חמירות יותר הנאשימים הורשו בתקיפה הגורמת חבלה של ממש. ואומר מראש, כי לא מצאתי בעובדות כתוב האישום כל בסיס להבhana שעשתה המאשימה בין הנאשימים בבחירה הוראות החוק. גם ב"כ המאשימה לא ידע להסביר הבדיקה, מעבר לדבר כי הדבר היה חלק מן ההסכמה הדינית שבין הצדדים.

עמדות הצדדים

ב"כ המאשימה עתר להshit ת'אייר על כל הנאשימים עונשי מאסר ממשמעתיים. בטעונו שם דגש על כך שמדובר בתקיפה מתוכננת מראש, תוך שימוש באלוות, שבוצעה על ידי מספר אנשים, בשל אירוע של מה בכר. בדבריו הפנה לכך שהאירוע הסתיים במוותו של המנוח, בן משפחתם של הנאשימים. עוד טען, על בית המשפט להבהיר מסר ברור בדבר הפסול שבנקיטת אלימות לפטרון סכunciosים בדרך של השתת עונשים חמירים.

במסגרת טיעונו הגיע ב"כ המאשימה את גזר דיןו של ת'אייר, אשרណזן לשולש שנות מאסר בגין הריגתו של המנוח, במסגרת הסדר טיעון.מן ההסדר עולה, כי לשיטת המאשימה ת'אייר פעל במצב הקרוב לסיג של הגנה עצמית - ולא מיותר לציין כי מעובדות כתוב האישום שם עולה, כי ת'אייר ذكر את המנוח לא פחות משש פעמים.

ב"כ הנאשימים הפנה לכך שתוצאותיו של האירוע, מבחינת הפגיעה במתלוניים, היו מינוריות והתמצאו בחתק קטן בראשו של אביו של ת'אייר. לשיטתו, מותו של המנוח הוא דоказ נסיבה מוקלה, שכן הוא בן משפחתם של הנאשימים, אשר מתישראלים עד היום על תוצאותיו הטרagiות של האירוע. עוד הפנה למצבו הרפואי של נאשם מס' 3, הסובל מסרטן וכן לנסיבותיהם האישיות של כל הנאשימים.

לאור אלה, ביקש להshit על הנאשימים עונש מאסר שירוצה בעבודות שירות.

במסגרת טיעונו הגיע ב"כ הנאשימים פסיקה רבה, בה הוטלו על נאשימים במקרים דומים עונשי מאסר לריצוי בעבודות שירות.

מתחם העונש ההולם

האירוע מושא האישום חמור וקשה - ולא פחות מכך מיותר. בשל התוצאות מטופשת של ת'אייר בנאשם מס' 2, שעיקרה תנועה מגונה וצעקות חרשות טעם, חבירו להם ארבעת הנאשימים יחד עם עוד שלושה בני משפחה על מנת לפגוע בת'אייר ואביו. השבעה חבירו ייחדי ובתכנון מוקדם, גם אם קצר מועד, הגיעו יחדיו לחנותם של ת'אייר וליד, על מנת לתקוף אותם כשהם מזינים באלוות. למרות נוכחות של אנשים אשר ניסו להרגיע המצב, תקפו הנאשימים את השניים וגרמו לוילך לחבלת בראשו - וכל זאת על מנת לנוקם את עלבונו של נאשם מס' 2 בשל התוצאות יולדותית של ת'אייר.

חברה שומרת חוק אינה יכולה להשלים עם התנהגות ברינויו, אלימה ופורעת חוק מעין זו, או לגלות כלפי סובלנות או סלחנות. אין כל ערך ברטוריקה בגנות האלים, אשר אינה מגובה בעונש מרתייע, המעביר לייחיד ולבאים את המסר

בדבר הפסול והאסור שבמקרים.

ר' למשל לענין זה ע"פ 4173/07, מדינת ישראל נ' פלוני, שם נפסק:

"ולגופו של עניין. רבות נאמר בinati המשפט על תופעת האלימות הפושה בחברה הישראלית ועל הצורך של איחוד כוחות כל הרשות לצורך מלחמה בתופעה זו. תפקידו של בית המשפט במאבק הוא הטלת עונשים מرتיעים ומשמעותיים על הנוקטים באלימות לפתרון סכסוכים, על מנת להעביר מסר, הן לעבריין האינדיבידואלי, והן לעבריאנים הפוטנציאלים ולחברה כולה, כי אין החברה טולרנטית להתנהגויות מעין אלה".

ר' גם ע"פ 8991/09, מכבי נ' מדינת ישראל:

"הקרה שלפניו תחילתו בויכוח שפרץ בין המתلون למערער בשל עניין של מה בך. במקום לישר את ההדרים באופן מתון וuneiיני, בחר המערער להגיב לדברים שהטיח בו המתلون באמצעות חבטה בפניו באמצעות קסדת האופנוו שלו. בעקבות כך נגרמה למתلون חבלה חמורה, וכפי שצין בית משפט קמא האירוע עלול היה להסתה קשה הרבה יותר, עד כדי קיפוח חיים. אף אם נניח כי המתلون נהג שלא כשרה במהלך האירוע, אין בך לשם אופן כדי להצדיק את התגובה האלימה והברורנית מצד המערער. המסר החד-משמעותי שעל בתי המשפט להעביר הוא כי לא ניתן להשלים, בשום מקרה, עם פתרון סכסוכים באלימות ובכוח הזרוע, ועל כן בדין נתן בית משפט קמא משקל מרכזי בגזר הדין לחומרת מעשי של המערער".

אכן, צודק ב"כ הנאים כי החבלות אשר נגרמו לת'א'er וולד לא היו חמורות. עם זאת, מותו של המנוח גם הוא חלק מתוצאות האירוע, ולא ניתן לנתקו מעשייהם של הנאים. אין ספק כי הנאים לא חפצו ממותו של המנוח, בגין משחחתם אשר אף היה שותף לעבירה. אין ספק, כי הנאים אף מתייסרים על מותו של המנוח. עם זאת, הנאים הם שיזמו את האירוע, הם שחברו ייחדיו לתקוף את ת'א'er וולד, כשהם מצודים באלוות וכשהם בעדיפות מספרית מוחצת (שבעה לעומת שניים). בנסיבות אלו, היה על הנאים לצפות כי האירוע עלול להסתה בפגיעה חמורה ואף קטלנית, גם אם לא צפו מי יהיה קרבן האירוע ובאיוזו דרך ימצא את מותו (השוואה ע"פ 6131/01, מדינת ישראל נ' פרבשטיין וכן ע"א 90/2061 מרצלי נ' מדינת ישראל).

במובן זה, חלק מן האחוריות למותו של המנוח רובץ גם על כתפייהם של הנאים. אני Ur לך שלא יהסה לנאים עבירה בשל מותו של המנוח, אך עובדה זו בכלל בכתב האישום ובמסגרת קביעת מתחם העונש יש לתת לה ביטוי.

לא ראיתי מנוס מלכובע, כי דינם של מעשי הנאים הוא מאסר ממש, לריצוי מאחורי סוג ובריח. מתחם העונש ההולם את העבירה הוא בין מסטר חודשי מאסר בפועל, לריצוי ממש, ועד שנתיים מאסר. ר' למשל ע"פ 13-05-50582, פנחס נ' מדינת ישראל.

נתונים אשר אינם קשורים לעבירה

נאשם מס' 1

נאשם מס' 1 ליד 1991. רווק. עובד כנהג הסעות ילדים. אין לחובתו הרשעות קודומות.

עמוד 3

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין - או © verdicts.co.il

מתסKir שירות המבחן עולה, כי מקבל אחריות חלキית למשיו, ובפני השירות טען כי נקלע לקטטה בצורה ספונטנית, ללא תכנון מוקדם. להערכת השירות, הרקע לביצוע העבירה הוא קווי אישיותILDותיים באופיו.

להערכת שירות המבחן, מעצרו של הנאשם מס' 1 מהו גורם מרთיע, והסיקוי למעורבות נוספת בפליליים אינו גבוה.

לאור אלה, המלצת שירות המבחן היא להשיט על הנאשם מס' 1 עונש מאסר שירותה בעבודות שירות.

נאשם מס' 2

נאשם מס' 2 יlid 1988. נשוי ואב לארבעה. עובד כנהג הסעות. אין לחובתו הרשות קודמות.

מתסKir שירות המבחן עולה, כי הנאשם קיבל למשיו אחריות חלキית. האופן בו הציג את האירוע בפני השירות הוא גרסה מרוככת מאוד של המעשים מושא כתוב האישום, ונעדרת ממנו תרומתו הנכבדה של הנאשם מס' 2 לאירוע, קרי החבירה ליתר הנאים ובני משפחתו והגעתם ייחדיו לחנות במטרה לפגוע בת'אאר וlid. כן עולה, כי הנאשם פעל ללא מחשבה ושיקול דעת ביחס למשיו והדבר מקיים סיכון למעורבות נוספת בפליליים.

מנגד, עולה מן התסKir כי הנאשם מתחרט על משיו, כי מדובר באדם נורטטיבי, המתפרק באופן תקין במישור התעסוקתי והמשפחתי וכי ההליכים המשפטיים הרתיעו אותו.

לאור אלה, המלצת שירות המבחן היא להשיט על הנאשם מס' 2 עונש מאסר שירותה בעבודות שירות.

נאשם מס' 3

נאשם מס' 3 יlid 1983. נשוי ואב לילד. עובד כעוזר נהג. אין לחובתו הרשות קודמות.

מתסKir שירות המבחן עולה, כי הנאשם קיבל אחריות חלキית למשיו ולגרסתו ניסה להפריד בין הנאים. מנגד עולה, כי הנאשם אינו בעל דפוסים עבריניים ולהערכת השירות סיכון למעורבות בפליליים מצדו היא נמוכה.

ענין נוסף אשר עליה מתסKir שירות המבחן הוא, כי הנאשם לכה בסרטן ומטופל בשל כך מדי חודשיים. בשל המחלת הנאשם סובל מחולשה ומוגבל לארבע שעות עבודה ביום.

לאור אלה, המלצת שירות המבחן היא להשיט על הנאשם מס' 3 עונש מאסר שירותה בעבודות שירות, ככל שמצוותו הרפואית מאפשר הדבר.

נאשם מס' 4

נאשם מס' 4 יlid 1971, נשוי ואב לתשעה. נהג מונית במקצועו. אין לחובתו הרשות קודמות.

בדומה ליתר הנאים, גם הנאשם מס' 4 הציג בפני השירות גרסה מרוככת של חלקו באירוע, ביחס לעובדות כתוב האישום. עם זאת, להערכת השירות העבירה בה הורשע אינה מאפיינת אותו ואת דרכו ומדובר באירוע חריג.

לאור אלה, המלצת שירות המבחן היא להשיט גם על הנאשם מס' 4 עונש מאסר בעבודות שירות.

לזכות ארבעת הנאשמים זקפתி הودאותיהם, אשר מלמדות על הפנמה מסוימת של חומרת המעשים וכן הביאו לחסכו ממשועוטי בזמןם של בית המשפט, המאשימה והעדים.

כן זקפתி לזכות כולם העדר הרשות קודמות והעובדה כי כולם חיים חי עמל נורמטיביים ואין מדובר במעשה המאפיין דרכם ואורחותיהם. גם במובן זה, נסיבותיהם האישיות של ארבעת הנאשמים דומות ולא ראוי לאבחן ביניהם.

נתן נסף אותו הbatei בחשבון, הוא העובדה שהנאשמים שהו מספר חדשם במעצר בית מלא ואחר מכן במעצר בית חלקי. אמנם אין לנכות תקופת מעצר בית מעונש מאסר, אך יש מקום להבאה בחשבון, שכן יש בה הכבדה ממשית על חייו של אדם.

מנגד, ארבעת הנאשמים הצינו לפני שירות המבחן גרסאות "מעודנות" של האירוע מושא האישום, כאילו מדובר באירוע ספונטני, אליו נגרכו ללא תכנון מוקדם. גרסאות אלה עומדות בסתריה כאמור בכתב האישום, ומלמדות על כך שהנאשמים לא הפנו את מלא חומרת מעשייהם.

נתתי משקל מסוים גם לעובדה כי הנאשמים איבדו בן משפחה באירוע - אמנם הנאשמים נשאים באחריות לתוכאתו הקטלנית של האירוע, משומם שהם אלו אשר יזמו אותו - אך אין בכך לגרוע מצערם על מותו של בן משפחתם.

לא ראוי כי הרשותו של נאשם מס' 2 בהוראת חיקוק חמורה יותר מיתר הנאשמים (פציעה בנסיבות חמימות לעומת תקיפה הגורמת חבלה של ממש) מצדיקה החמורה בענשו, מקום בו לכולם מיחסות אותן העובדות. גם לא ראוי מוקם להחמיר עם נאשמים מס' 1 ו- 2 ביחס לנאים מס' 3 ו- 4, משומם שהחזיקו אלות במהלך האירוע. הנאשמים פעלו כולם יחד כגוף עברייני אחד ולא ראוי כי ניתן לייצור הבחנות ביניהם הנוגעות לתקמידו המדיק של כל אחד או לכלים בהם היה מצוי.

הביקורת הרלוונטייה היחידה בין הנאשמים היא מצבו הרפואי של נאשם מס' 3, אשר לקה מרבה הצער בריטן, אשר מגביל אותו לעובדה בהיקף חלקי וכן מחיבט טיפול מדי חדשניים. לא ראוי כי יש בכך כדי להצדיק פער משמעותי בענשו של נאשם מס' 3 ביחס לחבריו, או למנוע השחתת מאסר ממש, אבל יש בכך להביא להקלת מסויימת עימיו, ביחס לחבריו.

סבירומו של דבר, בכפוף להערכה בעניינו של נאשם מס' 3, לא ראוי הבדיקה ממשית בין הנאשמים השונים וראיתי לגוזר על כולם עונשים דומים, הנמצאים לצד הנמור של מתחם העונש ההולם, גם אם לא בתחריתו. על נאשם מס' 3 ראוי להשים עונש הנמצא בתחום המתחם, בשל מצבו הרפואי.

כפי שקבעתי, מתחם העונש ההולם את האירוע הוא מאסר בפועל, לריצוי ממש, לתקופה שבין מספר חדשם ועד שנתיים. עונש מאסר לריצוי בעבודות שירות, כפי שהומלץ על ידי שירות המבחן, מהווה חריגה ממתחם העונש ההולם - ולא ראוי כי יש בכך הצדקה בנסיבות העניין.

לפיך גוזר על הנאשמים את העונשים הבאים:

נאשמים מס' 1, 2 ו- 4

.א. שבעה חודשים מאסר בפועל. תחילת ריצוי העונש ביום 15.2.2022.

עמוד 5

נאשם מס' 3

ב. חמישה חודשים מאסר בפועל. תחילת רצוי העונש ביום 22.2.15.

כל הנאשמים

ג. ארבעה חודשים מאסר, אותו לא ירצו אלא אם יעברו עבירת אלימות תוך שלוש שנים מיום שחרורם מהמאסר.

ימי מעצרם של הנאשמים ינוכו מתוקופת המאסר אותן גזרתי. הצדדים יגישו הودעה מוסכמת בדבר מועד מעצרם של הנאשמים ותנתן החלטה נפרדת בעניין זה.

מציגים שבתיק יחולטו.

הנאשמים יתאמו כניסה למאסר עם ענף אבחון ומיין של שירות בית הסוהר בטלפונים 08-9787377 או 08-9787336. ככל שלא יקבלו הנאשם הנחיה אחרת, עליהם להתייצב עד השעה 09:00 במתќן המעצר בmgresh הרושים בירושלים עם תעודה מזהה והעתק גזר הדין.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים תוך 45 יום.

ניתן היום, י"ד טבת תשע"ה, 05 נואר 2015, במעמד הצדדים.